

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені В. Н. КАРАЗІНА**

II МЕДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

**Декан II медичного факультету
Олександр КОЗЛОВ**

ПРОГРАМА

стажування за спеціальністю «Терапія»

(для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії)

Програма стажування за спеціальністю «Терапія» для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії. Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. 22 червня 2026 року. – 27 стор.

Керівник програми:

ЗЛАТКІНА Віра Владиславівна, доктор медичних наук, професор, професор ЗВО кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики II медичного факультету.

Розробники програми:

ЗЛАТКІНА Віра Владиславівна, доктор медичних наук, професор, професор ЗВО кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики II медичного факультету;

НЕСЕН Андрій Олексійович, доктор медичних наук, професор, професор ЗВО кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики II медичного факультету;

БРИНЗА Марія Сергіївна, кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики II медичного факультету;

БІЛА Наталія Володимирівна, кандидат медичних наук, доцент, доцент ЗВО кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики II медичного факультету;

КОЛОМИЦЕВА Ірина Миколаївна, кандидат медичних наук, асистент кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики II медичного факультету;

ШОКАЛО Ірина Володимирівна, асистент кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики II медичного факультету;

САПРИЧОВА Лариса Володимирівна, асистент кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики II медичного факультету.

Програму стажування за спеціальністю «Терапія» для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії, розглянуто та затверджено на засіданні методичної комісії II медичного факультету, протокол № 11 від 15.06.2026 р.

Програму стажування за спеціальністю «Терапія» для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії, розглянуто та затверджено на засіданні Вченої ради II медичного факультету, протокол № 12 від 17.06.2026 р.

Програму стажування за спеціальністю «Терапія» для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії, розглянуто та затверджено на засіданні Вченої ради Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, протокол № ... від 26.06.2026 р.

Термін дії програми стажування за спеціальністю «Терапія» для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії, – **5 років** з моменту затвердження Вченою радою Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

ПЕРЕДМОВА

Безперервний професійний розвиток працівників сфери охорони здоров'я (далі – **безперервний професійний розвиток, БПР**) – безперервний процес навчання та вдосконалення професійних компетентностей працівників сфери охорони здоров'я, що дає їм змогу підтримувати або підвищувати рівень професійної діяльності відповідно до потреб сфери охорони здоров'я.

Працівники сфери охорони здоров'я зобов'язані здійснювати БПР після:

- ✓ отримання документа про вищу освіту за спеціальностями 221 «Стоматологія», 222 «Медицина», 224 «Технології медичної діагностики та лікування», 225 «Медична психологія», 228 «Педіатрія» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» та сертифікату лікаря-спеціаліста;
- ✓ отримання документу про вищу освіту за спеціальностями 223 «Медсестринство», 224 «Технології медичної діагностики та лікування», 227 «Терапія та реабілітація», 229 «Громадське здоров'я» галузі знань 22 «Охорона здоров'я»;
- ✓ отримання документу про вищу освіту за спеціальністю 226 «Фармація, промислова фармація» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» та сертифікату фармацевта / провізора-спеціаліста;
- ✓ отримання документа про вищу освіту, проходження післядипломної спеціалізації та отримання сертифікату спеціаліста за спеціальностями згідно з номенклатурою спеціальностей, затвердженою Міністерством охорони здоров'я України (далі – МОЗ);
- ✓ отримання документу про вищу освіту за спеціальностями згідно з номенклатурою спеціальностей, затвердженою МОЗ;
- ✓ отримання документа про фахову передвищу освіту за спеціальностями 221 «Стоматологія», 222 «Медицина», 223 «Медсестринство», 224 «Технології медичної діагностики та лікування», 226 «Фармація, промислова фармація» галузі знань 22 «Охорона здоров'я».

Провайдером заходів БПР є **Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна** (далі – Університет), а безпосередню координацію роботи у сфері післядипломної медичної освіти та БПР працівників сфери охорони здоров'я на II медичному факультеті здійснює **Центр післядипломної медичної освіти** (далі – ЦПМО), який керується у своїй діяльності наступними **нормативно-правовими актами**:

- ✓ [Положення про систему безперервного професійного розвитку працівників сфери охорони здоров'я](#), затверджене постановою Кабінету міністрів України «Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку працівників сфери охорони здоров'я» від 14.07.2021 р. № 725;
- ✓ [Порядок проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650;
- ✓ [Перелік циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними \(провізорськими\) спеціальностями](#), затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Переліку циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними (провізорськими) спеціальностями» від 25.07.2023 р. № 1347;
- ✓ [Перелік циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за спеціальностями професіоналів у галузі охорони здоров'я у закладах охорони здоров'я та професіоналів з вищою немедичною освітою](#), затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.01.2024 р. № 112;
- ✓ [Порядком проведення атестації лікарів](#), затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 18.08.2021 р. № 1752 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.10.2021 р. за № 1338/36960;

- ✓ [Технічного регламенту роботи системи](#), затвердженого наказом Державної організації «Центр тестування професійної компетентності фахівців з вищою освітою напрямів підготовки «Медицина» і «Фармація» при Міністерстві охорони здоров'я України» від 08.06.2022 р. № 01-03/14 та погодженого листом Міністерства охорони здоров'я України від 07.06.2022 р. № 22-04/12786/2-22;
- ✓ [Випуску 78 «Охорона здоров'я» Довідника кваліфікаційних характеристик професій](#), затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29.03.2002 р. № 117, та вимог [професійних стандартів](#) працівників сфери охорони здоров'я (за наявності);
- ✓ низкою інших нормативно-правових документів ([Закон України про освіту](#); [Закон України про вищу освіту](#); [Закон України про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення](#); [Основи законодавства України про охорону здоров'я](#); [Закон України про систему громадського здоров'я](#); Порядок підготовки та підвищення кваліфікації осіб, які зобов'язані надавати домедичну допомогу, затверджений [постановою Кабінету міністрів України від 21.11.2012 р. № 1115](#); Положення про навчально-тренувальний відділ (центр) підготовки з надання медичної допомоги в екстремальних ситуаціях, затверджене [наказом Міністерства охорони здоров'я України від 02.03.2009 р. № 132](#); Стратегія людського розвитку, затверджена [Указом Президента України від 02.06.2021 р. № 225/2021](#) тощо);
- ✓ План освітніх заходів у сфері післядипломної медичної освіти та безперервного професійного розвитку працівників сфери охорони здоров'я, Статут, Положення про організацію освітнього процесу, Перелік платних освітніх та інших послуг, Стратегія розвитку, Правила внутрішнього розпорядку та інших регламентуючих документів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

Цикли вторинної лікарської спеціалізації / стажування проводяться з метою присвоєння / підтвердження звання лікаря-спеціаліста за результатами атестації слухачів освітнього заходу на визначення рівня знань та практичних навичок. **Присвоєння звання лікаря-спеціаліста** відповідної лікарської спеціальності проводиться слухачу циклу спеціалізації, який вперше отримує цю спеціальність. **Підтвердження звання лікаря-спеціаліста** проводиться для лікарів, які вже мають цю лікарську спеціальність, але не працювали за нею більше 3-х років поспіль або з перервами. Цикли вторинної лікарської спеціалізації проводяться для відновлення права на професійну діяльність працівників сфери охорони здоров'я, які **своєчасно не пройшли атестацію або яким відмовлено в атестації** на присвоєння чи підтвердження професійної кваліфікації / рівня професійної кваліфікації за відповідною спеціальністю.

Лікарі, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії, не можуть займатися лікарською діяльністю за цією спеціальністю без попереднього проходження **стажування**. Процедури направлення, зарахування, навчання та атестації лікарів, які проходять стажування, регламентовано Порядком проведення атестації лікарів, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 18.08.2021 р. № 1752 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.10.2021 р. за № 1338/36960.

Зарахування на цикли вторинної лікарської спеціалізації та стажування проводиться наказом по університету на підставі заяви особи, яка бажає навчатися на циклі спеціалізації / стажуванні. До зарахування особи, які бажають зарахуватися на цикл, мають надати повний перелік документів, укласти договір про надання платної освітньої послуги, заповнити **електронну особову картку слухача** (створюється фахівцями Центру на платформі Google), яка містить наступні дані:

- ✓ назва циклу;
- ✓ прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), дату народження слухача;
- ✓ найменування закладу вищої освіти, рік його закінчення, спеціальність;

- ✓ відомості про диплом, дата та номер диплому, дата видачі;
- ✓ посада та місце працевлаштування, населений пункт, область;
- ✓ науковий ступінь, вчене звання (за наявності).

Тривалість циклів вторинної лікарської спеціалізації регламентується [Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними \(провізорськими\) спеціальностями](#), затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25.07.2023 р. № 1347. Для вступників на цикли вторинної лікарської спеціалізації, яким заплановано присвоєння звання лікаря-спеціаліста, для деяких циклів спеціалізації діють обмеження у розрізі наявної на час зарахування лікарської спеціальності, а для кожного циклу вторинної лікарської спеціалізації вище згаданим наказом регламентований можливий **контингент вступників**. **Тривалість стажування** встановлюється рішенням комісії з тестування, яке проводиться не пізніше ніж за 14 днів до початку стажування, при закладі вищої освіти та становить від 1 до 6 місяців.

Навчання на циклах вторинної лікарської спеціалізації / стажування проводиться **в очній, дистанційній та/або змішаній формі** за умови забезпечення опанування слухачами повного переліку теоретичних знань та практичних навичок, передбачених сертифікатною освітньою програмою, та передбачає теоретичну підготовку та відпрацювання практичних навичок.

Атестацію на визначення рівня знань та практичних навичок проводить **атестаційна комісія** у складі з трьох досвідчених науково-педагогічних працівників відповідної Каразінської школи післядипломної медичної освіти. **Склад комісії** затверджується на початку циклу наказом по університету. За результатами атестації лікар отримує **сертифікат**, форма якого затверджена додатком 2 до [Порядку проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650.

За проходження циклів спеціалізації / стажування слухачам **нараховується 30 балів БПР за 1 місяць** навчання, але не більше мінімальної кількості балів, яка має бути підтверджена за річний період.

Не менше ніж за 5 днів до засідання атестаційної комісії слухач циклу вторинної лікарської спеціалізації / стажування подає комісії **наступні документи**:

- ✓ заява;
- ✓ атестаційний листок за формою, встановленою додатком 3 до [Порядку проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650;
- ✓ копії диплому, сертифікату (-ів) лікаря-спеціаліста, свідоцтва (-в) про присвоєння кваліфікаційної категорії.

Рішенням атестаційної комісії у разі достатнього рівню володіння теоретичними знаннями та практичними навичками за спеціальністю циклу / стажування лікарю **присвоюється або підтверджується** звання лікаря-спеціаліста. У разі недостатнього рівню підготовки, наявності такого рівню володіння сучасними методами профілактики, діагностики, лікування і реабілітації, що може призвести до погіршення стану пацієнта або його смерті, рішенням комісії лікарю **відмовляють у присвоєнні / підтвердженні** звання лікаря-спеціаліста (в такому разі у відповідь на запит лікар отримує довідку про те, що прослухав цикл спеціалізації / стажування, але не був атестований). **Протокол атестації** затверджується наказом по університету в 10-денний термін.

Цикли спеціалізації для професіоналів у галузі охорони здоров'я та для професіоналів з вищою немедичною освітою, які працюють в системі охорони здоров'я, проводяться з метою присвоєння або підтвердження звання спеціаліста. Процедура провадження циклів регламентується [Порядком проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650, а перелік спеціальностей професіоналів з вищою немедичною освітою, які працюють в сфері охорони здоров'я, тривалість циклів спеціалізації та вимоги до контингенту слухачів встановлюються [Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за спеціальностями професіоналів у галузі охорони здоров'я у закладах охорони здоров'я та професіоналів з вищою немедичною освітою](#), затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.01.2024 р. № 112.

Зарахування на цикли спеціалізації / стажування проводиться наказом по університету. До зарахування **особи, які бажають зарахуватися на цикл / стажування, мають надати** повний перелік документів, укласти договір про надання платної освітньої послуги, заповнити **електронну особову картку слухача** (створюється фахівцями Центру на платформі Google), яка містить наступні дані:

- ✓ назва циклу;
- ✓ прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), дату народження слухача;
- ✓ найменування закладу вищої освіти, рік його закінчення, спеціальність;
- ✓ відомості про диплом, дата та номер диплому, дата видачі;
- ✓ посада та місце працевлаштування, населений пункт, область;
- ✓ науковий ступінь, вчене звання (за наявності).

Навчання на циклах спеціалізації / стажуванні проводиться **в очній, дистанційній та/або змішаній формі** за умови забезпечення опанування слухачами повного переліку теоретичних знань та практичних навичок, передбачених програмою циклу / стажування, та передбачає теоретичну підготовку та відпрацювання практичних навичок.

Атестацію на визначення рівня знань та практичних навичок проводить **атестаційна комісія** у складі з трьох досвідчених науково-педагогічних працівників відповідної Каразінської школи післядипломної медичної освіти. **Склад комісії** затверджується на початку циклу / стажування наказом по університету. За результатами атестації слухач отримує **сертифікат**, форма якого затверджена додатком 2 до [Порядку проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650.

За проходження циклів спеціалізації / стажування слухачам **нараховується 30 балів БПР за 1 місяць** навчання, але не більше мінімальної кількості балів, яка має бути підтверджена за річний період.

Не менше ніж за 5 днів до засідання атестаційної комісії слухач циклу спеціалізації / стажування подає комісії **наступні документи**:

- ✓ заява;
- ✓ атестаційний листок за формою, встановленою додатком 3 до [Порядку проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650;
- ✓ копія диплому.

Рішенням атестаційної комісії у разі достатнього рівню володіння теоретичними знаннями та практичними навичками за спеціальністю циклу / стажування слухачу **присвоюється або підтверджується** звання спеціаліста. У разі недостатнього рівню

підготовки, рішенням комісії лікарю **відмовляють у присвоєнні / підтвердженні** звання спеціаліста (в такому разі у відповідь на запит слухач отримує довідку про те, що прослухав цикл спеціалізації / стажування, але не був атестований). **Протокол атестації** затверджується наказом по університету в 10-денний термін.

Програми циклів спеціалізації / стажування повинні відповідати принципам доказової медицини, галузевим стандартам у сфері охорони здоров'я та вимогам до кваліфікаційних характеристик працівників охорони здоров'я. Програма включає:

- ✓ опис цільової аудиторії;
- ✓ мету заходу;
- ✓ перелік компетентностей, що набуваються або вдосконалюються;
- ✓ опис структури заходу та загальний обсяг навчального навантаження;
- ✓ форми і методи організації та проведення заходу;
- ✓ матеріально-технічне забезпечення заходу;
- ✓ форми підсумкового контролю.

Програми розробляються кафедрами ІІ медичного факультету та/або Каразінськими школами післядипломної освіти та затверджуються на період дії програми у встановленому порядку.

Обсяг навчальної роботи для циклів спеціалізації встановлюється із розрахунку 6 академічних годин на день аудиторної роботи (66,7%) та 3 академічних години на день самостійної роботи (33,3%), що при 5-денному навчальному тижні складає (5 днів на тиждень по 6 годин – 30 годин; 4 тижні в місяці по 30 годин – 120 годин на місяць):

Тривалість заходу	Академічні години			Кількість кредитів ECTS
	Аудиторні	Самостійна робота	Загалом	
1 місяць	120	60	180	6,0
2 місяці	240	120	360	12,0
3 місяці	360	180	540	18,0
4 місяці	480	240	720	24,0
5 місяців	600	300	900	30,0
6 місяців	720	360	1080	36,0
9 місяців	1080	540	1620	54,0

Навчальна робота під час циклів спеціалізації / стажування реалізується Каразінськими школами післядипломної медичної освіти у вигляді наступних **форм навчальної діяльності**:

- ✓ **лекційні заняття** є основною формою проведення навчальних занять, призначених для засвоєння теоретичного матеріалу;
- ✓ **практичні заняття** є формою навчального заняття, при якій викладач організує детальний розгляд здобувачами освіти окремих теоретичних положень та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання відповідно сформульованих завдань з використанням симуляційних технологій навчання, технологій «віртуальний пацієнт» та роботи в умовах, максимально наближених до реальної клінічної практики, включаючи проведення вхідного контролю знань, вмінь та навичок, постановку загальної проблеми викладачем та її обговорення за участю здобувачів освіти, розв'язування завдань з їх обговоренням, розв'язування контрольних завдань, їх перевірку, оцінювання;
- ✓ **семінарські заняття** є формою навчального заняття, при якій викладач організує дискусію навколо попередньо визначених тем, до котрих здобувачі освіти готують тези виступів на підставі індивідуально виконаних завдань (рефератів), а викладач оцінює підготовлені виступи, активність у дискусії, вміння формулювати і відстоювати свою позицію тощо;
- ✓ **тренінг** – активна, групова форма навчання, спрямована на розвиток певних навичок, знань, умінь та компетенцій, який відрізняється від традиційних методів навчання, таких як лекції,

орієнтацією на практичну діяльність, взаємодію учасників та рефлексію. В ході тренінгу слухачі в невеликих групах активно долучаються до процесу навчання, основна увага приділяється обміну досвідом, взаємонавчанню, розвитку конкретних навичок з використанням інтерактивних методів навчання (рольові ігри, дискусії, дебати, мозкові штурми, робота в групах тощо) на тлі зворотного зв'язку від викладача заходу;

- ✓ **дискусії** – це діалоговий процес обміну думками, аргументами та позиціями з певної проблеми, що сприяє активізації пізнавальної діяльності, розвитку критичного мислення, навичок аргументації та співпраці між учасниками. Цей метод допомагає поглибити знання, виявити різні точки зору, навчитися слухати співрозмовника та відстоювати власну думку в атмосфері довіри та взаємоповаги;
- ✓ **дебати** – це інтерактивна технологія, в якій команди слухачів аргументовано доводять свою позицію (тезу) та опонують аргументам суперників, а не безпосередньо один одному; це комплексна діяльність, яка сприяє розвитку критичного мислення, логічного мислення, навичок аргументації та ораторського мистецтва, а також формує громадянські якості, відповідальність та вміння працювати в команді;
- ✓ **симуляція** – метод навчання, що передбачає створення штучного середовища, яке імітує реальні умови з метою набуття слухачами практичних навичок та знань шляхом взаємодії з цим середовищем. Симуляції можуть бути різних видів, включаючи комп'ютерні симуляції (віртуальний пацієнт, симулятор клініки та інше програмне забезпечення), ситуативне навчання (розробка сценаріїв та ситуацій, які вимагають прийняття слухачами рішень та дій, що імітують реальні умови) та навчання на основі сценаріїв (взаємодія з стандартизованими пацієнтами, симуляторами або обладнанням з метою виконання завдань, які імітують реальну професійну діяльність);
- ✓ **самостійна робота** є одним з основних засобів оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, при цьому навчальний час, відведений для самостійної роботи, становить не менше 1/3 та не більше 2/3 загального обсягу навчального часу (вагомим компонентом підготовки лікаря-інтерна є самостійна позааудиторна робота, яка включає в тому числі роботу з періодичною науковою літературою, світовими базами медичних знань (сайти WHO, PubMed, ResearchGate та ін.), актуальними редакціями міжнародних та національних протоколів та стандартів надання медико-профілактичної допомоги тощо).

Методами організації та проведення циклів спеціалізації / стажування є:

- ✓ **метод прямих інструкцій** (direct instruction, **пояснювально-ілюстративний метод**) – структурований педагогічний підхід, в якому викладач чітко і ясно викладає матеріал, надаючи чіткі вказівки та отримує зворотній зв'язок. Цей метод передбачає систематичний підхід до навчання, де викладач керує процесом, а слухачі активно засвоюють теоретичні знання та опановують практичні навички через повторення та практику;
- ✓ **метод спроб і помилок** – форма навчання, заснована на багаторазовому повторенні дій з метою знаходження правильного рішення, при цьому слухач під наглядом і контролем викладача повторює спроби, помиляється та на основі аналізу помилок коригує свої дії, поки не досягне бажаного результату;
- ✓ **метод навчання через спостереження (навчання шляхом імітації)** – процес засвоєння теоретичного матеріалу та оволодіння практичними навичками слухачами за допомогою спостереження за викладачем та / або іншими слухачами, забезпечуючи при цьому додатковий розвиток когнітивних та соціальних якостей слухачів, та подальшим відтворенням слухачами продемонстрованих знань чи навичок;
- ✓ **ситуаційний аналіз (кейс-метод)** – інтерактивна техніка навчання, яка базується на аналізі конкретних, часто реальних, ситуацій для розвитку у слухачів навичок вирішення проблем, аналітичного мислення та прийняття рішень. Слухачі активно включаються у процес дослідження кейсу, аналізують ситуацію, виявляють проблеми, пропонують та оцінюють різні рішення;

- ✓ **лабораторний метод** – практичний метод навчання, який передбачає виконання слухачами певних завдань, дослідів або експериментів у спеціально обладнаній лабораторії з метою глибинного засвоєння теоретичного матеріалу та формування практичних навичок;
- ✓ **аналітичний метод** – процес розкладання цілого (складного) на частини (прості) для більш глибокого вивчення та розуміння кожної складової теми заходу. Метод передбачає аналіз окремих елементів, їх властивостей та взаємозв'язків із подальшим синтезом отриманих знань для цілісного сприйняття явища або поняття. Детальний аналіз частин теми заходу дозволяє слухачам виявляти взаємозалежності між простими фрагментами та формувати розуміння їх ролі у цілому;
- ✓ **синтетичний метод** – процес об'єднання невеликих фрагментів теми заходу або етапі виконання практичної навички в єдине ціле з метою формування узагальненого розуміння об'єкту вивчення та оволодіння практичною навичкою; метод часто використовується разом з аналітичним;
- ✓ **тренувальний метод** – система застосування практичних навичок шляхом цілеспрямованого, багаторазового повторення певних дій з метою досягнення автоматизації рухів або інших навчальних цілей. Тренувальні методи можуть включати вправи, імітацію, кругове тренування та інші форми, що спрямовані формування навички, удосконалення техніки та швидкості виконання тощо;
- ✓ **проблемний метод** – метод навчання, який передбачає створення умов для активної самостійної або частково самостійної пізнавальної діяльності слухачів шляхом розв'язання проблемних ситуацій. Замість прямої передачі знань, викладач створює проблемні ситуації, а слухачі самостійно або за допомогою викладача шукають шляхи їх вирішення, що сприяє глибшому розумінню матеріалу та розвитку фахового мислення;
- ✓ **евристичний метод** використовується з метою поступового наближення слухачів до самостійного вирішення пізнавальних проблем, при цьому викладач розчленовує проблемне завдання на підпроблеми, а слухачі здійснюють окремі кроки пошуку їх вирішення;
- ✓ **інші методи організації та проведення заходу.**

В програмі циклу спеціалізації / стажування обов'язково планується **поточне та підсумкове оцінювання** рівню підготовки слухачів. **Поточне оцінювання** проводиться викладачами на практичних та семінарських заняттях за результатами вивчення кожної теми. Результати оцінювання вносять в журнал реєстрації результатів навчання (журнал ведеться викладачами освітнього заходу). **Підсумкове оцінювання** проводиться для слухачів, які повністю виконали навчальний план підготовки та програму циклу / стажування у вигляді **атестації на визначення рівня знань та вмінь** з присвоєнням звання лікаря-спеціаліста / спеціаліста. Атестація на визначення рівня знань та вмінь слухачів циклів спеціалізації / стажування проводиться у вигляді **іспиту з оволодіння практичними навичками** (виконання щонайменше трьох пакетів практичних завдань та ситуаційних задач із залученням симуляційного обладнання, стандартизованих пацієнтів тощо) та **співбесіди із спеціальності** (білети з трьома теоретичними питаннями відповідно до програми підготовки). Результати атестації оформлюються у вигляді **відомостей**, на підставі яких фахівець Центру формує **протоколи засідання атестаційної комісії**.

В програмах циклів спеціалізації / стажування обов'язково визначається **цільова аудиторія**, яка визначається контингентом слухачів з [наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Переліку циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними \(провізорськими\) спеціальностями»](#) від 25.07.2023 р. № 1347 для лікарів та [Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за спеціальностями професіоналів у галузі охорони здоров'я у закладах охорони здоров'я та професіоналів з вищою немедичною освітою](#), затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.01.2024 р. № 112 для професіоналів у галузі охорони здоров'я / професіоналів з вищою немедичною освітою, які працюють в сфері охорони здоров'я.

Порядок реєстрації слухачів на цикли спеціалізації / стажування описаний у відповідних документах, оприлюднених на сайті ІІ медичного факультету.

АНОТАЦІЯ

Програма стажування за спеціальністю «Терапія» для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії, призначена для лікарів, які прагнуть поновити кваліфікацію лікаря-терапевта відповідно до сучасних вимог Міністерства охорони здоров'я (МОЗ) України. Вона поєднує сучасні стандарти підготовки з практичною орієнтацією на щоденну роботу лікаря. Навчальний зміст сформовано відповідно до вимог МОЗ України та чинних кваліфікаційних характеристик лікаря-терапевта.

Курс охоплює основні напрями внутрішньої медицини: кардіологію, пульмонологію, нефрологію, гастроентерологію, ендокринологію, ревматологію, гематологію, онкологію, невідкладні стани тощо. У центрі уваги – діагностика, лікування й профілактика поширених неінфекційних захворювань, ведення пацієнтів із коморбідною патологією, формування клінічного мислення й алгоритмів ухвалення рішень. Зміст програми ґрунтується на принципах доказової медицини, сучасних міжнародних рекомендаціях і протоколах МОЗ України.

Під час навчання лікарі набувають навичок аналізу клінічних даних, побудови диференційно-діагностичних схем, оцінки факторів ризику та інтерпретації результатів лабораторних і візуалізаційних досліджень. Значну частину курсу відведено інтерактивним формам роботи – симуляційним тренінгам, міждисциплінарним обговоренням і клінічним розбором.

Практичний етап програми передбачає стажування у базових клініках, роботу з клінічними кейсами та використання моделі «віртуальний пацієнт». Слухачі мають змогу спостерігати за реальними клінічними ситуаціями, відпрацьовувати діагностичні та комунікативні навички, брати участь у прийнятті рішень разом із наставниками. Такий підхід забезпечує формування цілісного професійного мислення, впевненості у власних клінічних діях і готовності працювати за сучасними стандартами медичної допомоги.

ОПИС ПРОГРАМИ

Загальна інформація	
Офіційна назва програми	Програма стажування за спеціальністю «Терапія» для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії
Структурний підрозділ	ІІ медичний факультет, Центр післядипломної медичної освіти, кафедра внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики
Обсяг програми	1-місячний захід: аудиторна робота – 120 академічних годин; самостійна робота – 60 академічних годин; загалом – 180 академічних годин, 6,0 кредитів ECTS
Мова викладання	Українська
Передумови навчання	Надання особою регламентованого переліку документів для реєстрації на освітній захід, укладання договору про надання освітньої послуги, відповідність рівню освіти та спеціальності цільовій аудиторії заходу, наявність первинної або вторинної лікарської спеціалізації відповідно до вимог до контингенту

	слухачів, встановленим Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними (провізорськими) спеціальностями, затвердженими наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25.07.2023 р. № 1347 чи Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за спеціальностями професіоналів у галузі охорони здоров'я у закладах охорони здоров'я та професіоналів з вищою немедичною освітою, затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.01.2024 р. № 112	
Мінімальна та максимальна кількість слухачів в групі	8-15 слухачів	
Форми навчання	Інституційна очна (денна або вечірня) форма навчання з обов'язковою особистою присутністю слухачів на місці проведення заходу; дистанційна з участю слухачів в режимі реального часу; змішана форма навчання (очна та дистанційна)	
Оцінка результатів навчання	Поточний контроль результатів навчання; атестація на визначення рівню знань та вмінь за результатами співбесіди за спеціальністю та іспиту з оволодіння практичними навичками з присвоєнням / підтвердженням звання лікаря-спеціаліста або спеціаліста	
Інтернет-адреса місця постійного розміщення сертифікатної освітньої програми	Офіційний веб-сайт ІІ медичного факультету	
Мета програми		
Підвищення рівню фахової компетентності, теоретичної підготовки та оволодіння практичними навичками слухачами освітнього заходу з метою набуття ними кваліфікації спеціаліста за спеціальністю освітнього заходу з виконанням вимог до кваліфікаційних характеристик відповідної професії відповідно до Довідника кваліфікаційних характеристик професій. Випуск 78. Охорона здоров'я, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29.03.2022 р. № 117 та відповідно до вимог професійних стандартів (у разі наявності)		
Загальні компетентності (ЗК), що вдосконалюються та/або набуваються:		
ЗК1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу	
ЗК2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями	
ЗК3	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях	
ЗК4	Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності	
ЗК5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації	
ЗК6	Здатність приймати обґрунтовані рішення	
ЗК7	Здатність працювати в команді	
ЗК8	Здатність до міжособистісної взаємодії	
ЗК9	Здатність спілкуватись іноземною мовою	
ЗК10	Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології	
ЗК11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел	

ЗК12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків
ЗК13	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем
ЗК14	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні
ЗК15	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя
Фахові компетентності (ФК), що вдосконалюються та/або набуваються:	
ФК1	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані
ФК2	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів
ФК3	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання
ФК4	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань
ФК5	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань
ФК6	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань
ФК7	Здатність до діагностування невідкладних станів
ФК8	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги
ФК9	Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів
ФК10	Здатність до виконання медичних маніпуляцій
ФК11	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності
ФК12	Здатність до визначення тактики ведення фізіологічної вагітності, фізіологічних пологів та післяпологового періоду. Навички консультування з питань планування сім'ї та підбору метода контрацепції
ФК13	Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів
ФК14	Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб
ФК15	Здатність до проведення експертизи працездатності
ФК16	Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм
ФК17	Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції

ФК18	Здатність до проведення аналізу діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я, забезпечення якості медичної допомоги і підвищення ефективності використання медичних ресурсів
ФК19	Здатність до організації та інтеграції надання медичної допомоги населенню та проведення маркетингу медичних послуг
ФК20	Здатність до проведення епідеміологічних та медико-статистичних досліджень здоров'я населення; обробки соціальної, економічної та медичної інформації
ФК21	Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються
ФК22	Здатність управляти робочими процесами у сфері охорони здоров'я, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК23	Здатність розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері охорони здоров'я
ФК24	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами
ФК25	Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів
ФК26	Здатність здійснювати наукову та/або науково-педагогічну діяльність у сфері охорони здоров'я
Результати навчання (РН):	
РН1	Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності
РН2	Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я
РН3	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем
РН4	Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми; за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання
РН5	Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу, враховуючи вік пацієнта
РН6	Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики,

	дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я
PH7	Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань
PH8	Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу
PH9	Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями, враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи
PH10	Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами
PH11	Визначати підхід, план та тактику ведення фізіологічної вагітності, фізіологічних пологів та післяпологового періоду шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами
PH12	Проводити оцінку загального стану новонародженої дитини шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм
PH13	Проводити оцінку та моніторинг розвитку дитини, надавати рекомендації з вигодовування та особливостей харчування залежно від віку, організовувати проведення профілактичних щеплень за календарем
PH14	Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомоги при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування
PH15	Організовувати надання медичної допомоги та лікувально-евакуаційних заходів населенню та військовослужбовцям в умовах надзвичайних ситуації та бойових дій, в т.ч. у польових умовах
PH16	Формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів; організовувати взаємодію з колегами в своєму та інших закладах, організаціях та установах; застосовувати інструменти просування медичних послуг на ринку, на підставі аналізу

	потреб населення, в умовах функціонування закладу охорони здоров'я, його підрозділу, в конкурентному середовищі
RH17	Виконувати медичні маніпуляції в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм
RH18	Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів
RH19	Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення
RH20	Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань
RH21	Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію
RH22	Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я
RH23	Оцінювати вплив навколишнього середовища на стан здоров'я людини для оцінки стану захворюваності населення
RH24	Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності
RH25	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефаківців
RH26	Управляти робочими процесами у сфері охорони здоров'я, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів, організовувати роботу та професійний розвиток персоналу з урахуванням набутих навиків ефективної роботи в команді, позицій лідерства, належної якості, доступності і справедливості, забезпечення надання інтегрованої медичної допомоги
RH27	Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проектів
RH28	Приймати ефективні рішення з проблем охорони здоров'я, оцінювати потрібні ресурси, враховувати соціальні, економічні та етичні наслідки
RH29	Планувати, організовувати та проводити заходи зі специфічної профілактики інфекційних захворювань, в тому числі згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, як обов'язкових так і рекомендованих. Управляти залишками

	вакцин, організовувати додаткові вакцинальні кампанії, у т.ч. заходи з імунопрофілактики
Особливості програми	
Цільова аудиторія слухачів	Для лікарів-терапевтів, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії
Документ про успішне виконання програми	Сертифікат лікаря-спеціаліста

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

Компоненти програми	Загальна кількість годин	Аудиторна робота		Самостійна робота
		Лекційні заняття	Практичні заняття	
Тема 1. Вступне слово. Брифінг. Особливості спеціальності	3	1	0	2
Тема 2. Чинне законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я	3	1	1	1
Тема 3. Артеріальна гіпертензія	2	0	1	1
Тема 4. Вторинні артеріальні гіпертензії	2	0	1	1
Тема 5. Гіпертензивні кризи	2	0	1	1
Тема 6. Дисліпідемії. Поняття про атеросклероз. Сучасний погляд на гіполіпідемічну терапію	2	0	1	1
Тема 7. Хронічна коронарна хвороба серця	2	0	1	1
Тема 8. ІХС. Гострий коронарний синдром	2	0	1	1
Тема 9. порушення ритму серця	3	1	1	1
Тема 10. Вроджені клапанні вади серця	3	1	1	1
Тема 11. Хронічна серцева недостатність	3	0	1	2
Тема 12. Кардіоміопатії	2	0	1	1
Тема 13. Пневмонія	3	0	2	1
Тема 14. Хронічне обструктивне захворювання легень	3	0	2	1
Тема 15. Бронхіальна астма	2	0	1	1
Тема 16. Нагнійні захворювання легень	3	0	2	1
Тема 17. Хвороби плеври	3	0	1	2
Тема 18. Тромбоемболія легеневої артерії	3	1	1	1
Тема 19. Легенева недостатність	4	0	2	2
Тема 20. Ревматична лихоманка. Хронічна ревматична хвороба серця	3	0	2	1
Тема 21. Фармакотерапія ревматологічних захворювань	3	0	2	1
Тема 22. Ревматоїдний артрит	5	1	2	2
Тема 23. Системний червоний вовчак	4	1	2	1
Тема 24. Системні васкуліти	4	1	2	1
Тема 25. Подагра	4	1	2	1
Тема 26. Остеоартрит	3	0	2	1
Тема 27. Системна склеродермія. Дерматоміозит	4	0	3	1

Тема 28. Методи обстеження при захворюваннях нирок. Основні синдроми в нефрології	4	1	2	1
Тема 29. Хронічна хвороба нирок	4	1	2	1
Тема 30. Хронічна ниркова недостатність	3	0	2	1
Тема 31. Гостре ураження нирок	4	1	2	1
Тема 32. Інфекції сечової системи	4	1	2	1
Тема 33. Гломерулонефрити	3	0	2	1
Тема 34. Подагрична нефропатія	4	1	2	1
Тема 35. Анемії	4	1	2	1
Тема 36. Пухлини кровотворної та лімфоїдної тканини	3	0	2	1
Тема 37. Порушення системи гемостазу	4	1	2	1
Тема 38. ДВЗ-синдром	3	0	2	1
Тема 39. Лімфома Ходжкіна. Неходжкінські злоякісні лімфоми	3	0	2	1
Тема 40. Хвороби шлунка. Функціональна диспепсія. Гастрити. Дуоденіти	4	1	2	1
Тема 41. Пептична виразка шлунку і дванадцятипалої кишки	3	0	2	1
Тема 42. Хвороби кишок. Синдром подразненого кишківника. Хронічний коліт	3	0	2	1
Тема 43. Виразковий коліт. Хвороба Крона	3	0	2	1
Тема 44. Хвороби жовчного міхура та жовчних шляхів	4	1	2	1
Тема 45. Хвороби підшлункової залози. Хронічний панкреатит	3	0	2	1
Тема 46. Хвороби печінки. Гепатити. Алкогольна хвороба печінки. Метаболічно-асоційована хвороба печінки	4	1	2	1
Тема 47. Цирози печінки	3	0	2	1
Тема 48. Цукровий діабет	4	1	2	1
Тема 49. Коми при цукровому діабеті	3	0	2	1
Тема 50. Хвороби щитоподібної залози	3	0	2	1
Тема 51. Ожиріння. Метаболічний синдром	3	0	2	1
Тема 52. Інтенсивна терапія і реанімація в клініці внутрішніх хвороб	3	0	2	1
Тема 53. Особливо небезпечні інфекції	3	0	2	1
Тема 54. Радіаційна медицина	3	0	2	1
Тема 55. Актуальні питання захворювань внутрішніх органів серед військовослужбовців	3	0	2	1
Тема 56. Іспит з оволодіння практичними навичками	2	0	2	0
Тема 57. Співбесіда зі спеціальності	2	0	2	0
Тема 58. Оголошення рішення атестаційної комісії. Дебрифінг. Завершення циклу вторинної лікарської спеціалізації	1	0	1	0
ВСЬОГО:	180	20	100	60
Аудиторне навантаження – 120 академічних годин; самостійна робота слухачів – 60 академічних годин; загальний обсяг сертифікатної програми – 180 академічних годин (6,0 кредитів ECTS)				

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Тема 1. Вступне слово. Брифінг. Особливості спеціальності. Актуальність тематики освітнього заходу. Кваліфікаційна характеристика професії. Ознайомлення слухачів з програмою, метою, змістом сертифікатної освітньої програми. Брифінг.

Тема 2. Чинне законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я. Чинні

нормативно-правові акти, що визначають діяльність лікаря за спеціальністю освітнього заходу. Актуальні редакції постанов Кабінету міністрів України та Міністерства охорони здоров'я України. Основи законодавства про Національну службу здоров'я України. Нормативно-правове регулювання професійної взаємодії кластерів системи охорони здоров'я України.

Тема 3. Артеріальна гіпертензія. Етіологічні чинники, патогенез, класифікація та клінічні прояви. Діагностика, стратифікація ризику, ураження органів-мішеней. Алгоритми лікування, групи антигіпертензивних засобів і комбіновані схеми. Модифікація способу життя, профілактика ускладнень, динамічне спостереження.

Тема 4. Вторинні артеріальні гіпертензії. Причини, механізми формування та клінічні особливості. Диференціальні ознаки реноваскулярної, ендокринної, медикаментозної гіпертензії. Методи діагностики: гормональні дослідження, УЗД, ангіографія. Принципи етіотропного та патогенетичного лікування.

Тема 5. Гіпертензивні кризи. Класифікація, патогенез, клінічні варіанти та ускладнення. Діагностичні критерії, інструментальні та лабораторні методи оцінки стану. Алгоритми невідкладної допомоги, вибір препаратів залежно від типу кризи. Профілактика рецидивів і корекція базової терапії.

Тема 6. Дисліпідемії. Поняття про атеросклероз. Сучасний погляд на гіполіпідемічну терапію. Біохімічні основи ліпідного обміну, роль ліпопротеїнів у формуванні атеросклерозу. Клінічні варіанти дисліпідемій, методи діагностики, розрахунок серцево-судинного ризику. Основні групи гіполіпідемічних засобів, їхня ефективність та безпека. Персоналізація терапії, моніторинг і профілактика ускладнень.

Тема 7. Хронічна коронарна хвороба серця. Патофізіологічні механізми ішемії, клінічні форми, діагностичні ознаки. Методи обстеження: ЕКГ, навантажувальні тести, ехокардіографія, коронарографія. Фармакологічна терапія – антиангінальні, антитромботичні, гіполіпідемічні засоби. Вторинна профілактика, реабілітація, спостереження у динаміці.

Тема 8. Ішемічна хвороба серця. Гострий коронарний синдром. Патогенез ішемії, види гострих коронарних синдромів, клінічні прояви. Діагностичні критерії, ЕКГ-ознаки, роль біомаркерів ушкодження міокарда. Реперфузійна терапія, антитромботичні засоби, вторинна профілактика. Алгоритм невідкладної допомоги та післягоспітальне спостереження.

Тема 9. Порушення ритму серця. Класифікація аритмій і блокад, електрофізіологічні механізми. Методи діагностики — ЕКГ, холтеровський моніторинг, електрофізіологічне дослідження. Принципи лікування — антиаритмічні препарати, кардіостимуляція, абляція. Оцінка ризику тромбоемболій і вибір антикоагулянтної терапії.

Тема 10. Вроджені клапанні вади серця. Типи вад клапанного апарату, гемодинамічні наслідки, клінічні прояви. Інструментальна діагностика – ехокардіографія, МРТ, катетеризація серця. Медикаментозне та хірургічне лікування, показання до протезування клапанів. Профілактика інфекційного ендокардиту та серцевої недостатності.

Тема 11. Хронічна серцева недостатність. Клінічна класифікація, патофізіологічні механізми, симптоми та діагностичні критерії. Методи оцінки функціонального класу, натрійуретичні пептиди, ехокардіографічні показники. Лікування: нейрогуморальна блокада, діуретики, антагоністи альдостерону, інгібітори SGLT2, ARNI-терапія. Немедикаментозні заходи, моніторинг, профілактика декомпенсації.

Тема 12. Кардіоміопатії. Класифікація, морфологічні та функціональні особливості дилатаційної, гіпертрофічної, рестриктивної й аритмогенної форм. Клінічні прояви, ЕКГ- та ехокардіографічні ознаки, роль МРТ. Терапія відповідно до типу ураження, профілактика тромбоемболій і раптової серцевої смерті. Генетичні аспекти, скринінг родинних форм.

Тема 13. Пневмонія. Етіологічна класифікація – позалікарняна, госпітальна, аспіраційна, імунodefіцитна. Клінічні прояви, діагностичні критерії, методи верифікації збудника. Антибактеріальна терапія, киснева підтримка, симптоматичні засоби. Профілактика ускладнень і раціональне використання антибіотиків.

Тема 14. Хронічне обструктивне захворювання легень. Патогенез, класифікація, клінічні симптоми, показники функції зовнішнього дихання. Методи діагностики – спірометрія, оцінка сатурації, газів крові. Терапевтичні підходи – бронходилататори, інгаляційні кортикостероїди, реабілітація, вакцинація. Контроль загострень, динамічне спостереження.

Тема 15. Бронхіальна астма. Клінічні фенотипи, механізми бронхіальної гіперреактивності, класифікація за рівнем контролю. Методи діагностики — спірометрія, піковий експіраторний потік, алергологічні тести. Базисна терапія: інгаляційні стероїди, β_2 -агоністи, антилейкотрієнові препарати, біологічні засоби. Освітні програми для пацієнтів і профілактика загострень.

Тема 16. Нагнійні захворювання легень. Етіологія, патогенез, клінічні форми – абсцес, гангрена, бронхоектази. Методи діагностики: рентгенографія, КТ, бактеріологічне дослідження мокротиння. Антибактеріальна терапія, дренування, підтримувальна терапія. Профілактика хронічних форм і легеневої недостатності.

Тема 17. Хвороби плеври. Типи уражень – запальні, пухлинні, травматичні, метаболічні. Клінічні прояви, плевральні синдроми, інструментальна діагностика. Плевроцентез, аналіз ексудату, лікування ексудативних і сухих плевритів. Санаційна терапія, профілактика рецидивів.

Тема 18. Тромбоемболія легеневої артерії. Фактори ризику, механізми розвитку, клінічні варіанти перебігу. Алгоритм діагностики: шкали ризику, D-димер, КТ-ангіографія. Антикоагулянтна, тромболітична, симптоматична терапія. Профілактика тромбозів у групах ризику.

Тема 19. Легенева недостатність. Порушення газообміну, механізми гіпоксії та гіперкапнії, типи легеневої недостатності. Методи оцінки: гази крові, спірометрія, сатурація. Лікування: оксигенотерапія, неінвазивна вентиляція, бронхолітичні засоби. Контроль основного захворювання, профілактика ускладнень.

Тема 20. Ревматична лихоманка. Хронічна ревматична хвороба серця. Патогенетичний зв'язок із β -гемолітичним стрептококом, імунні механізми ураження клапанів. Клінічні форми, діагностичні критерії, ускладнення. Принципи лікування – антибактеріальна, протизапальна, кардіопротекторна терапія. Вторинна профілактика рецидивів ревматизму.

Тема 21. Фармакотерапія ревматологічних захворювань. Класифікація лікарських засобів, що застосовуються при ревматичних хворобах. Нестероїдні протизапальні препарати, глюкокортикостероїди, базисні протиревматичні засоби, біологічні агенти. Побічні ефекти, моніторинг безпеки, критерії ефективності лікування. Принципи комбінованої та індивідуалізованої терапії.

Тема 22. Ревматоїдний артрит. Клінічні прояви, діагностичні критерії, лабораторні та інструментальні показники активності. Імунопатогенез, ураження суглобів та позасуглобові прояви. Лікування: базисна терапія, біологічні препарати, реабілітаційні заходи. Оцінка прогнозу, профілактика інвалідизації.

Тема 23. Системний червоний вовчак. Імунопатогенез, клінічні прояви, ураження органів і систем. Серологічні маркери – антинуклеарні антитіла, анти-DNA, комплемент. Сучасні підходи до лікування – глюкокортикостероїди, цитостатики, антикоагулянти, біологічні агенти. Диспансерне спостереження, профілактика ускладнень.

Тема 24. Системні васкуліти. Класифікація, патоморфологічні типи уражень судин, клінічні синдроми. Діагностичні критерії, лабораторні маркери, інструментальні методи візуалізації. Принципи лікування – імуносупресивна терапія, корекція ускладнень, підтримувальна терапія. Моніторинг ефективності та профілактика рецидивів.

Тема 25. Подагра. Порушення пуринового обміну, механізми гіперурикемії, формування тофусів. Клінічні фази, діагностичні ознаки, лабораторні критерії. Лікування: протизапальні засоби, урикозуричні та урикодепресивні препарати. Дієта, профілактика загострень, контроль сечової кислоти.

Тема 26. Остеоартрит. Етіологія, патогенез, морфологічні зміни хряща та субхондральної кістки. Клінічні прояви, діагностика, оцінка функціонального стану суглобів. Лікування: симптоматичні препарати, хондропротектори, фізіотерапія, ортопедичні методи. Профілактика прогресування дегенеративних змін.

Тема 27. Системна склеродермія. Дерматоміозит. Механізми аутоімунного ураження сполучної тканини, клінічні форми. Ураження шкіри, судин, м'язів, внутрішніх органів. Діагностика — серологічні маркери, біопсія, інструментальні методи. Лікування: імуносупресія, антифібротична терапія, реабілітація.

Тема 28. Методи обстеження при захворюваннях нирок. Основні синдроми в нефрології. Методи клінічного, лабораторного та інструментального обстеження. Основні нефрологічні синдроми: нефротичний, нефритичний, сечовий, гіпертензивний, ниркова недостатність. Аналіз сечі, визначення протеїнурії, мікроальбумінурії, ШКФ. Принципи оцінки функціонального стану нирок.

Тема 29. Хронічна хвороба нирок. Класифікація, критерії діагностики, фактори прогресування. Основні ускладнення – анемія, порушення мінерального обміну, ацидоз. Принципи лікування: контроль артеріального тиску, глікемії, протеїнурії. Диспансерне спостереження, профілактика ускладнень.

Тема 30. Хронічна ниркова недостатність. Патогенез, стадії, клінічні прояви та лабораторні показники. Порушення водно-електролітного балансу, азотемія, уремичний синдром. Консервативне лікування, дієтотерапія, корекція анемії та ацидозу. Підготовка до діалізу, спостереження у динаміці.

Тема 31. Гостре ураження нирок. Етіологічні чинники, патогенетичні механізми, клінічні стадії. Критерії діагностики, визначення діурезу, біохімічні маркери. Алгоритм лікування: усунення причини, контроль електролітів, підтримка гемодинаміки. Показання до діалізу, профілактика повторних епізодів.

Тема 32. Інфекції сечової системи. Етіологія, класифікація, клінічні прояви – цистит, пієлонефрит, уретрит. Методи діагностики, бактеріологічне дослідження сечі, визначення чутливості збудника. Принципи антибактеріальної терапії, тривалість лікування, профілактика рецидивів. Поведінкові рекомендації, контроль після лікування.

Тема 33. Гломерулонефрити. Патогенез, морфологічні варіанти, клінічні синдроми. Діагностика – аналіз сечі, серологічні маркери, біопсія нирки. Лікування: імуносупресивна, антигіпертензивна, нефропротекторна терапія. Моніторинг ефективності, профілактика переходу в хронічну форму.

Тема 34. Подагрична нефропатія. Механізми ураження нирок при гіперурикемії, клінічні варіанти. Діагностичні критерії, лабораторні показники, візуалізаційні методи. Лікування: контроль рівня сечової кислоти, антигіпертензивна й урикодепресивна терапія. Профілактика прогресування ниркової дисфункції.

Тема 35. Анемії. Класифікація, етіологічні чинники, патогенез, клінічні ознаки. Методи діагностики, лабораторні показники, морфологічні типи. Лікування: залізо-, вітаміно- та еритропоетинстимулююча терапія. Оцінка ефективності, профілактика рецидивів.

Тема 36. Пухлини кровотворної та лімфоїдної тканини. Класифікація, клінічні прояви, морфологічні особливості. Методи діагностики – цитологічні, гістологічні, імунологічні. Принципи лікування: хіміотерапія, таргетна терапія, трансплантація кісткового мозку. Моніторинг ремісії та підтримувальне лікування.

Тема 37. Порушення системи гемостазу. Основні ланки гемостазу, механізми коагулопатій, тромбофілій, геморагічних діатезів. Лабораторна діагностика – коагулограма, D-димер, рівень факторів згортання. Принципи лікування: антикоагулянти, антиагреганти, фактори замісної терапії. Контроль безпеки антикоагулянтного лікування.

Тема 38. ДВЗ-синдром. Етапи розвитку, патогенез, клінічні фази. Діагностичні критерії, лабораторні маркери, оцінка тяжкості. Лікування: усунення причини, замісна терапія, контроль коагуляційних показників. Профілактика поліорганної недостатності.

Тема 39. Лімфома Ходжкіна. Неходжкінські злоякісні лімфоми. Класифікація, клінічні форми, симптоми інтоксикації, ураження лімфатичних вузлів. Методи діагностики – гістологічне підтвердження, імуногістохімія, ПЕТ-КТ. Стадіювання, критерії прогнозу, схеми поліхіміотерапії. Підтримувальна терапія, спостереження в ремісії.

Тема 40. Хвороби шлунка. Функціональна диспепсія. Гастрити. Дуоденіти. Етіологічні чинники, роль *Helicobacter pylori*, кислотно-пептичні порушення. Клінічні прояви, ендоскопічні та морфологічні особливості. Принципи лікування: ерадикаційна терапія, антисекреторні препарати, дієтотерапія. Профілактика рецидивів.

Тема 41. Пептична виразка шлунку і дванадцятипалої кишки. Патогенез, роль *H. pylori*, фактори ризику, ускладнення. Діагностика – ендоскопія, тест на уреазну активність, рН-метрія. Лікування: потрійна й квадротерапія, ІПП, гастропротектори. Контроль ерадикації, профілактика кровотеч.

Тема 42. Хвороби кишок. Синдром подразненого кишківника. Хронічний коліт. Патофізіологічні механізми, клінічні форми, диференційна діагностика. Методи дослідження – ендоскопія, копрограма, бактеріологічні аналізи. Лікування: дієтотерапія, пробіотики, спазмолітики, психокорекція. Профілактика рецидивів і диспансерне спостереження.

Тема 43. Виразковий коліт. Хвороба Крона. Етіологія, імунні механізми, ураження слизової оболонки товстої та тонкої кишки. Клінічні прояви, лабораторні та ендоскопічні критерії. Лікування: протизапальна, імуносупресивна, біологічна терапія. Моніторинг ремісії та профілактика ускладнень.

Тема 44. Хвороби жовчного міхура та жовчних шляхів. Патогенез жовчнокам'яної хвороби, дискінезій, холециститів і холангітів. Клінічні прояви, лабораторна та інструментальна діагностика. Консервативне, антибактеріальне й хірургічне лікування. Дієта, профілактика рецидивів.

Тема 45. Хвороби підшлункової залози. Хронічний панкреатит. Етіологія, патогенез, клінічні стадії, ускладнення. Діагностика – лабораторна, ультразвукова, КТ, МРТ. Лікування: ферментна замісна терапія, анальгезія, дієтичні рекомендації. Профілактика загострень і контроль ускладнень.

Тема 46. Хвороби печінки. Гепатити. Алкогольна та метаболічно-асоційована хвороба печінки. Етіологія, механізми пошкодження гепатоцитів, клінічні варіанти. Методи діагностики, лабораторні показники, візуалізаційні методи. Принципи терапії: противірусна, гепатопротекторна, дієтотерапія. Профілактика фіброзу та цирозу.

Тема 47. Цирози печінки. Патогенез, морфологічні зміни, клінічні форми. Критерії діагностики, оцінка тяжкості, неінвазивні методи визначення фіброзу. Лікування: усунення етіологічного чинника, контроль ускладнень, підготовка до трансплантації. Дієтотерапія, моніторинг лабораторних показників.

Тема 48. Цукровий діабет. Класифікація, патогенез, клінічні ознаки, ускладнення. Методи діагностики, лабораторні критерії, оцінка глікемічного контролю. Лікування: інсулінотерапія, пероральні цукрознижувальні засоби, модифікація способу життя. Профілактика макро- і мікросудинних уражень.

Тема 49. Коми при цукровому діабеті. Типи діабетичних ком, патогенез, клінічні ознаки, лабораторна діагностика. Алгоритм невідкладної допомоги при гіпо- та гіперглікемічних станах. Інфузійна терапія, інсулінові режими, корекція електролітних порушень. Профілактика повторних епізодів.

Тема 50. Хвороби щитоподібної залози. Класифікація, клінічні синдроми — гіпотиреоз, тиреотоксикоз, зоб. Методи діагностики: гормональні тести, УЗД, скінтіграфія. Лікування: тиреоїдні гормони, антитиреоїдні засоби, хірургічні втручання. Профілактика рецидивів і ускладнень.

Тема 51. Ожиріння. Метаболічний синдром. Етіологія, патогенез, клінічні прояви, критерії діагностики. Методи оцінки інсулінорезистентності, антропометричні показники. Лікування: дієтотерапія, фізична активність, медикаментозна та хірургічна корекція. Профілактика серцево-судинних і метаболічних ускладнень.

Тема 52. Інтенсивна терапія і реанімація в клініці внутрішніх хвороб. Принципи ведення критичних станів – шок, колапс, гостра дихальна і серцева недостатність. Моніторинг життєвих показників, інфузійна та респіраторна підтримка. Фармакотерапія невідкладних станів, протишокові заходи. Організація реанімаційної допомоги.

Тема 53. Особливо небезпечні інфекції. Характеристика збудників, шляхи передачі, клінічні ознаки. Протиепідемічні заходи, лабораторна діагностика. Принципи ізоляції, специфічна терапія, профілактика інфекцій серед медичних працівників. Роль лікаря-терапевта у ранньому виявленні.

Тема 54. Радіаційна медицина. Вплив іонізуючого випромінювання на організм людини, клінічні прояви гострої та хронічної променевої хвороби. Діагностика, принципи лікування, профілактичні заходи. Радіопротектори, детоксикаційна терапія, реабілітація постраждалих. Організація медичного захисту населення.

Тема 55. Актуальні питання захворювань внутрішніх органів серед військовослужбовців. Особливості перебігу соматичних захворювань у військових умовах, вплив бойових і стресових факторів на функціональний стан організму. Профілактика декомпенсації хронічних захворювань у період фізичного перевантаження, акліматизації, дефіциту сну й порушення режиму харчування. Особливості надання медичної допомоги у польових умовах, ведення пацієнтів із поєднаною травмою, інфекцією та соматичною патологією. Організація медичного контролю, санітарно-епідемічного нагляду, психологічна підтримка військовослужбовців.

Тема 56. Іспит з оволодіння практичними навичками. Визначення рівню оволодіння практичними навичками, передбаченими сертифікатною освітньою програмою, атестаційною комісією за результатом виконання слухачами трьох пакетів завдань та / або клінічних кейсів.

Тема 57. Співбесіда зі спеціальності. Визначення рівню теоретичної підготовки слухачів атестаційною комісією за результатами співбесіди за змістом сертифікатної освітньої програми за результатом відповідей слухачів на три контрольних запитання з білетів.

Тема 58. Оголошення рішення атестаційної комісії. Дебрифінг. Завершення циклу.

КОНТРОЛЬНІ ЗАХОДИ, МЕТОДИКА ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ

Оцінювання результатів включає поточний контроль знань та вмінь слухачів у межах тематики освітнього заходу, за допомогою якого проводять оцінку рівню оволодіння теоретичним матеріалом та/або практичними навичками під час навчання, та підсумкову атестацію атестаційною комісією, яка включає іспит з оволодіння практичними навичками та співбесіду зі спеціальності. Оцінювання ґрунтується на:

- ✓ принципах академічної доброчесності;
- ✓ забезпеченні доступності і прозорості критеріїв, правил і процедури оцінювання результатів навчання;
- ✓ забезпеченні дотримання принципів об'єктивного оцінювання та подоланні елементів суб'єктивізму;
- ✓ підвищенні мотивації слухачів до систематичного засвоєння програмного матеріалу та активної роботи впродовж усього періоду навчання, переорієнтації їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, вмінь та навичок;
- ✓ систематизації знань, їх активному засвоєнні, формуванні навичок застосування отриманих знань в умовах власної клінічної практики;
- ✓ забезпеченні відкритості контролю;
- ✓ розвитку творчого мислення та підвищенні ефективності освітньої діяльності науково-педагогічних працівників.

На початку навчання викладач зобов'язаний надати вичерпну інформацію про види оцінювання, терміни та форми їх проведення, шкали оцінювання, які використовуються, та ознайомити аудиторію з переліками контрольних запитань та програмних практичних навичок, прикладами тестових та клінічних завдань тощо.

Шкала оцінювання результатів тестування під час поточного контролю знань та вмінь слухачів в межах тематики заходу шляхом тестування та/або розв'язання клінічних завдань – **традиційна чотирирівнева** (5 – відмінно, 4 – добре, 3 – задовільно, 2 – незадовільно), при чому рівні мають таке тлумачення:

- ✓ «відмінно» – 95% правильних відповідей та більше;
- ✓ «добре» – 85-94% правильних відповідей;
- ✓ «задовільно» – 75-84% правильних відповідей;
- ✓ «незадовільно» – 74% та менше правильних відповідей.

Вихідний контроль знань та вмінь слухачів в межах тематики заходу (атестація) проводиться у вигляді **іспиту з оволодіння практичними навичками та співбесіди зі спеціальності**, під час яких атестаційна комісія оцінює оволодіння слухачами теоретичної та практичної підготовки та готовність слухачів до самостійної клінічної практики за спеціальністю заходу, при цьому використовується **традиційна, чотирирівнева (5 – відмінно, 4 – добре, 3 – задовільно, 2 – незадовільно) шкала оцінювання**, а при оцінці теоретичної підготовки в ході співбесіди зі спеціальності та іспиту з оволодіння практичними навичками рівні мають таке тлумачення:

- ✓ «відмінно» – слухач володіє теоретичним матеріалом у повному обсязі, ілюструючи відповіді різноманітними прикладами: дає вичерпні, точні та ясні відповіді без будь-яких навідних питань; викладає матеріал без помилок і неточностей; вільно вирішує практичні завдання та досконало володіє практичними навичками та вміннями;
- ✓ «добре» – слухач знає зміст теми та добре його розуміє, відповіді на питання викладає правильно, послідовно та систематично, але вони не є вичерпними без додаткових запитань, вирішує всі практичні завдання, демонструє достатній рівень оволодіння практичними навичками та опанування програмних компетентностей, відчувачи складнощі лише у найважчих випадках;
- ✓ «задовільно» – ставиться слухачу на основі його знань всього змісту заняття та при задовільному рівні його розуміння, при цьому слухач спроможний вирішувати видозмінені (спрощені) завдання за допомогою навідних питань; вирішує завдання та виконує практичні навички, відчувачи складнощі у складних випадках; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені запитання відповідає правильно;
- ✓ «незадовільно» – виставляється у випадках, коли знання і вміння слухача не відповідають вимогам оцінки «задовільно».

За результатами іспиту з оволодіння практичними навичками та співбесіди за спеціальності ставить **узагальнена оцінка** за традиційною чотирирівневою шкалою оцінювання, яка затверджується атестаційною комісією та вноситься у відповідну відомість. На підставі узагальненої оцінки **атестаційна комісія приймає рішення** щодо присвоєння / підтвердження звання лікаря-спеціаліста або спеціаліста чи щодо відмови у присвоєнні / підтвердженні звання лікаря-спеціаліста або спеціаліста за спеціальністю освітнього заходу. Слухачі, яким рішенням атестаційної комісії присвоєне / підтверджене звання лікаря-спеціаліста чи спеціаліста, отримують **сертифікат** встановленого зразка. Слухачі, яким рішенням атестаційної комісії відмовлено у присвоєнні / підтвердженні звання лікаря-спеціаліста чи спеціаліста, а також у випадку невиконання умов договору про надання освітніх послуг, відраховується наказом по університету з видачею відповідної **довідки з зазначенням причини відрахування**. Рішення атестаційної комісії може бути оскаржене у встановленому чинним законодавством порядку.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Навчально-методичне забезпечення програми заходу розробляється профільною кафедрою медичного факультету та формує навчально-методичний комплекс, який включає:

- ✓ завірений у встановленому порядку примірник цієї програми;
- ✓ банк тестових завдань та/або клінічних завдань для поточного контролю знань та вмінь слухачів;
- ✓ перелік контрольних запитань для співбесіди зі спеціальності;
- ✓ перелік практичних навичок та / або клінічних завдань для іспиту з оволодіння практичними навичками;
- ✓ навчально-методичні посібники та іншу літературу (у разі наявності);
- ✓ база даних кейсів стимуляційних задач, результатів інструментальних та лабораторних досліджень.

ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Для забезпечення належної якості навчального процесу місце проведення заходу БПР має бути обладнане:

- ✓ мультимедійним проектором та екраном;
- ✓ персональним комп'ютером викладача з доступом до мережі Інтернет;
- ✓ WiFi-роутером для забезпечення доступу до мережі Інтернет слухачам;
- ✓ загальним медичним обладнанням та інструментарієм;
- ✓ тренувальними фантомами та спеціальним обладнанням в межах тематики заходу.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА, ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ

1. Серцево-судинні захворювання. Класифікація, стандарти діагностики та лікування / за ред. В.М. Коваленка, О.С. Сичова, Л.Г. Воронкова (та інш). 7-ме видання, перероблене і доповнене. Київ: Четверта хвиля, 2024. 432 с.
2. John William McEvoy et al., ESC Scientific Document Group , 2024 ESC Guidelines for the management of elevated blood pressure and hypertension: Developed by the task force on the management of elevated blood pressure and hypertension of the European Society of Cardiology (ESC) and endorsed by the European Society of Endocrinology (ESE) and the European Stroke Organisation (ESO), European Heart Journal, Volume 45, Issue 38, 7 October 2024, Pages 3912–4018, <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehae178>
3. Ревматологія: національний підручник / за ред. В. М. Коваленка, О. М. Поворознюка. – Київ: МОРІОН, 2020. – 672 с.
4. Гематологічні захворювання в клінічній практиці: навчальний посібник/Бульда В.І., Дземан М.І., Родіонова І.О.- Київ: МЕДКНИГА, 2022. -196с.
5. Невідкладні стани в клініці внутрішньої медицини: навчальний посібник / І.М. Скрипник, Н.П. Приходько, О.Шапошник. - Київ: МЕДИЦИНА, 2024. – 335 с.
6. Клінічна оцінка, діагностичне й прогностичне значення результатів лабораторних досліджень. Частина 4. Пульмонологія: навчальний посібник / Катеренчук І.П. – Київ: МЕДКНИГА, 2022. – 124 с.

7. Основи діагностики, лікування та профілактики основних ендокринних захворювань: навчальний посібник/ Л.В. Журавльова, О. Кривоносова. – Київ: МЕДКНИГА, 2024. – 444 с.
8. Фармакотерапія ендокринних захворювань. Книга 2. Хвороби ендокринних залоз: навчальний посібник / Тронько М.Д, Большова О.В., Ховака В.В.. – Київ: МЕДКНИГА, 2024. – 316 с.
9. Внутрішні хвороби: навчальний посібник, друге видання доповнене і перероблене /за редакцією Якименко О.О. – Київ: Олді+, 2023, 548.
10. Практичний посібник з внутрішньої медицини. Частина 2: навчальний посібник / за ред. Пасечко Н.В., Яреми Н.І. – Київ, 2022. – 432 с.
11. Клінічні рекомендації з терапії. Частина 1: навчальний посібник/ за ред. Пасечко Н.В. – Київ, 2024. – 368 с.
12. Christiaan Vrints et al. ESC Scientific Document Group , 2024 ESC Guidelines for the management of chronic coronary syndromes: Developed by the task force for the management of chronic coronary syndromes of the European Society of Cardiology (ESC) Endorsed by the European Association for Cardio-Thoracic Surgery (EACTS), European Heart Journal, Volume 45, Issue 36, 21 September 2024, Pages 3415–3537, <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehae177>
13. Isabelle C Van Gelder et al., ESC Scientific Document Group , 2024 ESC Guidelines for the management of atrial fibrillation developed in collaboration with the European Association for Cardio-Thoracic Surgery (EACTS): Developed by the task force for the management of atrial fibrillation of the European Society of Cardiology (ESC), with the special contribution of the European Heart Rhythm Association (EHRA) of the ESC. Endorsed by the European Stroke Organisation (ESO), European Heart Journal, Volume 45, Issue 36, 21 September 2024, Pages 3314–3414, <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehae176>
14. 2023 ESC Guidelines for the management of acute coronary syndromes: Developed by the task force on the management of acute coronary syndromes of the European Society of Cardiology (ESC), European Heart Journal, Volume 45, Issue 13, 1 April 2024, Page 1145, <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehad870>
15. Paul A. Heidenreich, Biykem Bozkurt, David Aguilar, Larry A. Allen, et al. 2022 AHA/ACC/HFSA Guideline for the Management of Heart Failure: A Report of the American College of Cardiology/American Heart Association Joint Committee on Clinical Practice Guidelines <https://doi.org/10.1161/CIR.0000000000001063/>
16. Sigrun Halvorsen et al., ESC Scientific Document Group , 2022 ESC Guidelines on cardiovascular assessment and management of patients undergoing non-cardiac surgery: Developed by the task force for cardiovascular assessment and management of patients undergoing non-cardiac surgery of the European Society of Cardiology (ESC) Endorsed by the European Society of Anaesthesiology and Intensive Care (ESAIC), European Heart Journal, Volume 43, Issue 39, 14 October 2022, Pages 3826–3924, <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehac270>
17. François Mach et al., ESC Scientific Document Group , 2019 ESC/EAS Guidelines for the management of dyslipidaemias: lipid modification to reduce cardiovascular risk: The Task Force for the management of dyslipidaemias of the European Society of Cardiology (ESC) and European Atherosclerosis Society (EAS), European Heart Journal, Volume 41, Issue 1, 1 January 2020, Pages 111–188, <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehz455>
18. Alexander R Lyon et al., ESC Scientific Document Group, 2022 ESC Guidelines on cardio-oncology developed in collaboration with the European Hematology Association (EHA), the European Society for Therapeutic Radiology and Oncology (ESTRO) and the International Cardio-Oncology Society (IC-OS): Developed by the task force on cardio-oncology of the European Society of Cardiology (ESC), European Heart Journal, Volume 43, Issue 41, 1 November 2022, Pages 4229–4361, <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehac244>
19. Angela H E M Maas et al., Cardiovascular health after menopause transition, pregnancy disorders, and other gynaecologic conditions: a consensus document from European cardiologists, gynaecologists, and endocrinologists, European Heart Journal, Volume 42, Issue 10, 7 March 2021, Pages 967–984, <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehaa1044>

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	3
АНОТАЦІЯ.....	10
ОПИС ПРОГРАМИ.....	10
НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН.....	16
ЗМІСТ ПРОГРАМИ.....	17
КОНТРОЛЬНІ ЗАХОДИ, МЕТОДИКА ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ.....	23
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	25
ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	25
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА, ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ.....	25
ЗМІСТ	27